

LIT.: B. Fučić, Izvještaj o putu po Istri u 1949. godini, Ljetopis JAZU, 1953, 57, str. 97–98.
— B. Marušić, Tri spomenika crkvene arhitekture s upisanim apsidama u Istri, Histria archaeologica, 1972, 1.
Ma. Š.

KODEKS BISKUPA JOSIPA KOSIRIĆA, bilježnica s crtežima iz prve pol. XV. st. Čuva se u franjevačkom samostanu Sv. Lovre u Šibeniku (ms. 53). Na pergamentu je umjetnik bilježio olovkom, perom i sepijom skice i crteže za slike. Pretpostavlja se da ih je crtao Niccolò di Pietro, venec. slikar prve pol. XV. st. Među crtežima ima masovnih prizora (konjanička bitka). Bilježnica je u XVIII. st. pripadala korčulanskom biskupu Josipu Kosiriću, rodom iz Šibenika.

LIT.: G. Gamulin, Kodeks biskupa Kosirića, Radovi OPU, 1963, 3.

L. D.

KODEKS OBITELJI PATAČIĆ (Status familiae Patachich), reprezentativni genealoški album vlastelinske obitelji Patačić (Nacionalna i sveučilišna biblioteka u Zagrebu, R. 4086); izrađen je na papiru pretežnim dijelom 1740, a dijelom između 1747. i 1814, vel. 35,3 × 23 cm, 126 listova, pisan lat. kurzivom, urešen kancelarijskom pisarskom ornamentikom, u raskošnu uzevu iz XVIII. st.; drvene korice, presvučene tamnocrvenim marokenom, bogato su urešene zlatorezom, pozlaćenim metalnim okovima i s dva koštana orla na kutevima te su dvije metalne kopče. Tekst je popraćen s 10 slika raznih grbova, zastava i odlikovanja, s 49 majstorski izvedenih višebojnih slika dvoraca i posjeda obitelji, s tri genealoška stabla te s jednim zemljovidom u bojama. Kodeks je pisan i iluminiran vjerojatno u Beču.

LIT.: J. Matasović, Prilog genealogiji Patačića, Narodna starina, 1930, 24.

Š. Ju.

KODL, Josip, arhitekt (Zdice, Češka, 1887 — Split, 26. IX. 1971). Visoku građevinsku školu završio u Pragu. Nedugo nakon I. svj. r. dolazi u Split gdje vodi općinski građevni odsjek. Pregrađuje i dograđuje Općinski dom (1924), potom projektira Meteorološku stanicu na vrhu Marjana (1926), Dom veslačkoga društva »Gusar« u splitskoj luci (1927), osnovne škole Manuš i Dobri (1930), javna carinska skladišta u luci te više stambenih kuća i vila u Splitu (Čorak, Tresić-Pavičić, Mojsović, Krstulović, Kodl). Sudjelovao je u razradi projekta hotela »Ambasador« (1933), dobio je II. nagradu na natječaju za Regulacijski plan Splita (1925). Neizvedeni su Kodlovi projekti za Banovinsku palaču i Oceanografski institut. Nakon II. svj. r. vodi izgradnju rezidencije na Brijunima. Kodl je bio radikalni pristalica funkcionalističke arhitekture koju je dosljedno primjenjivao u svojim projektima. Zalagao se za načelo beskompromisnoga unošenja novih suvremenih stilova u pov. ambijente.

LIT.: V. Brajević i K. Strajnić, Misli o čuvanju dalmatinske arhitekture, Split 1931. — B. Pervan, Josip Kodl 1887–1971, ČIP, 1971, 224. — D. Kečemet, Prvi graditelj modernog Splita — arh. Josip Kodl, Slobodna Dalmacija, 28. VIII 1976. — Isti, Moderna arhitektura Dalmacije, Arhitektura, 1976, 156–157. — D. Kečemet, Stambena arhitektura u Splitu u razdoblju između dva svjetska rata, Arhitektura, 1989–91, 208–210.
D. Kt.

KOKOLJA, Tripo, slikar (Perast, 28. II. 1661 — Korčula, 18. X. 1713). Nema mnogo podataka o njegovu školovanju i životu; pretpostavlja se da je učio u Veneciji. Glavno mu je djelo veliki slikarski ciklus u crkvi Gospe od Škrpjela na otočiću pred Perastom, s prikazom apoteoze Marije kao Majke Božje, koji je izradio prema ikonografskom programu svojega mecena, barskog nadbiskupa Vicka Zmajevića. Na donjemu dijelu bočnih zidova K. je naslikao niz prizora s prikazima proroka i sibila koji su od velikih kompozicija *Bogorodičina smrt* s jedne, i *Prikazanje Marijino u hramu* te *Silazak Duha Svetoga* s druge strane, odijeljeni okvirima sa srebrnim zavjetnim pločicama, dok je na luku iznad svetišta velik prizor *Krunidba Bl. Dj. Marije*. Strop je podijeljen okvirima od pozlaćena drva na 45 polja. Oko središnje kompozicije *Marijino uznesenje* nižu se prizori iz života Bl. Dj. Marije, likovi evanđelista, crkvenih otaca, skupine anđelića i polja s košarama cvijeća; slike je 1883. nestručno restaurirao slikar franjevac Josip Rossi. U tom Kokoljinu djelu, koje se može datirati u zadnja dva desetljeća XVII. st., vidljiv je utjecaj mlet. kasnorenesansnog i ranobaroknog slikarstva u koncepciji stropa i u stilskim obilježjima.

Drugi Kokoljin slikarski ciklus nalazi se u Zmajevićevoj palači (zvanoj Biskupija) u Perastu, gdje je u lodi naslikao niz danas sasvim izbljedjelih veduta iz kojih se naslućuju krajolici Boke i Venecije, a ubrajaju se među najstarije samostalne krajolike u baroknome slikarstvu našega primorja. K. je u Boki izradio i niz slika za crkve i samostane: fresku u crkvi Sv. Ane nad Perastom, slike Sv. Paskala i Sv. Ivana Kapistrana i prizore iz života Sv. Antuna u samostanu Sv. Antuna u Perastu, portret Vicka Bujovića, autoportret (Zavičajni muzej u Perastu) itd. Iz posljednje Kokoljine faze potječu slike ispod pjevališta dominikanske crkve u Bolu (plaćene 1713), s

T. KOKOLJA, *Sibile*. Crkva Gospe od Škrpjela

prizorima apoteoze Sv. Dominika i nizom dominikanskih svetaca, između kojih je interpolirao mrtve prirode s košaricama cvijeća. Izgleda da je iz toga razdoblja i njegova oštećena oltarna slika *Gospa od Ružarija* u Hvaru (crkva Navještenja), slika iste teme u Dubrovniku (dominikanska crkva) i neki detalji na stropu crkve Svih Svetih u Korčuli.

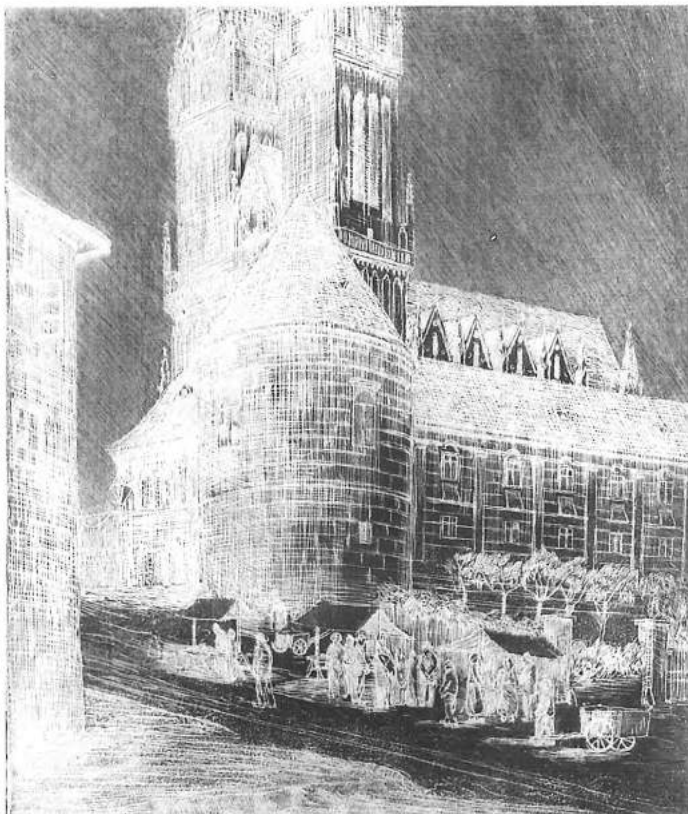
Svojim uspješnim kolorističkim, svjetlosnim i kompozicijskim rješenjima s jedne, te ponekim nespretnostima u izvedbi i crtežu s druge strane, Kokoljino djelo odražava osebuje crte darovita umjetnika u provincijskoj sredini. K. zauzima važno mjesto u našoj baroknoj umjetnosti, a može se smatrati pionirima novih rodova u našem baroknomu primorskom slikarstvu: mrtvih priroda i pejzaža.

LIT.: P. Butorac, Dela Tripa Kokolja u svetištu Gospe od Škrpjela, Nova Evropa, Zagreb 1934. — K. Prijatelj, Slikar Tripo Kokolja, Rad JAZU, 1952. — M. Montani, Josip Rossi, restaurator Tripa Kokolja, Prilozi — Dalmacija, 1956. — M. Milošević, Arhivska istraživanja o slikaru Tripu Kokolji, Stvaranje (Cetinje), 1962, 7–8. — Spomenica u čast Tripa Kokolja o 300-godišnjici slikareva rođenja, Kotor–Perast, 1962. — V. Marković, Zidno slikarstvo 17. i 18. st. u Dalmaciji, Zagreb 1985.
K. Plj.

KOKOT, Eugen, slikar (Labin, 9. II. 1940). Završio školu primijenjene umjetnosti i Akademiju u Zagrebu (R. Goldoni). God. 1966–70. suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića. Restaurirao i kopirao slike i freske u Istri. Zavičajni krajolik, koji je glavni motiv njegovih slika i crteža, preobražava u apstraktne oblike s naglašenim taktilnim vrijednostima površine.

E. KOKOT, *Sunčane šare*

D. KOKOTOVIĆ, Zagrebačka katedrala, bakropis

Upotrebom zemljane boje i slojevitim strukturiranjem materije blizak enformelu i duhu srednjovj. istarskih majstora. Samostalno izlagao u Labinu (1971), Puli (1971, 1979), Pazinu (1977) i Zagrebu (1972, 1977, 1978, 1979). Ilustrira književna djela i izvodi kompozicije u javnim prostorima.

LIT.: Ž. Sabol, Eugen Kokot (katalog), Zagreb 1979. — G. Gamulin, Pejzaž — između motiva i slike, ČIP, 1979, 6–7. — Isti, Eugen Kokot, Zagreb 1991. Z. Ju.

KOKOTOVIĆ, Dušan, slikar i grafičar (Lipovo Polje u Lici, 15. X. 1888 — Zagreb, 19. IX. 1953). Umjetničku školu završio je u Zagrebu 1911 (M. Cl. Crnčić); studij nastavio na akademijama u Firenci (1911/12), Münchenu (1912/13) i Beču (1913/14). Živio je u Zagrebu i pretežno se bavio grafikom; u odabiranju motiva i tehnici blizak je T. Krizmanu. Izveo je cikluse bakropisa *Iz Italije* (1913), *Po Makedoniji* (1914) i izdao grafičke mape *Stari Zagreb*, *Stari Beograd*, *Rab*, *Trogir*, *Hvar* i *Dubrovnik* (1920–31); izradio više pojedinačnih drvoreza i bakropisa. U ranijim grafikama izražava se diskretnim crno-bijelim kontrastima; potom teži pojednostavnjenju oblika i sintetičnoj liniji. Slikao je krajolike iz Dalmacije i iz okolice Zagreba u ulju i akvarelu. Samostalno je izlagao u Karlovcu (1917) i Zagrebu (1924, 1930, 1931, 1934). Bavio se lik. pedagogijom.

Z. KOLACIO, spomenik F. Mažuraniću u Novome Vinodolskome

LIT.: U. Donadini, Kokotovićeve izložbe, Kokot, 1917, 10. — I. Delalle, Bakropisi Dušana Kokotovića, Novo doba, 1923, 183. — A. Cella, Dušan Kokotović, Jugoslavenska njiva, 15. V. 1925. — G. Gamulin, Jesenska izložba u Starom paviljonu, Republika, 1947, 1. — B. Gagro, Hrvatska grafika u prvoj polovini XX. stoljeća, u katalogu: Jugoslavenska grafika 1900–1950, Beograd 1978. R.

KOKŠA, Đuro, biskup i sakupljač umjetnina (Molve, 17. V. 1922). U Rimu je studirao filozofiju, teologiju, crkveno pravo i crkv. povijest te doktorirao 1951. Tu je bio rektor (1959–79) u Zavodu Sv. Jeronima i skupljao umjetnine. God. 1978. imenovan je biskupom Zagrebačke nadbiskupije, 1980. preselio je u Zagreb. Skupio je vrijednu zbirku djela starih majstora, moderne i suvremene umjetnosti te naivnih umjetnika. Dio njegove zbirke bio je izložen u Muzejskome prostoru u Zagrebu 1989.

LIT.: A. Lešić, Uz izložbu ususret Metropolitanskoj galeriji, Obnovljeni život, 1989, 5. — V. Zlamalik, Zbirka umjetnina dr. Đure Kokše — ususret Metropolitanskoj galeriji, u katalogu: Sveti trag, Zagreb 1994. V. Fo.

KOLACIO, Zdenko, arhitekt i urbanist (Sušak, 24. IX. 1914 — Zagreb, 18. V. 1987). Arhitekturu diplomirao u Zagrebu 1935. Radi 1937–39. u Sušaku na generalnome urbanističkome planu grada. Osnovao Urbanistički institut za Rijeku, Istru i S primorje 1952; 1956–71. ravnatelj je Urbanističkoga zavoda grada Zagreba, u vrijeme vrlo intenzivne izgradnje i širenja grada (prva nagrada za regulaciju središnjega poteza Zagreba 1955, s K. Ostrogovićem i Z. Silom). Vodio je izradbu generalnoga urbanističkoga plana Nina, radio niz urbanističkih rekonstrukcija (Obala u Rijeci, 1946–60), regulacija (naselje brodogradilišta u Rijeci, brodogradilište u Splitu, centar Crikvenice — sa Z. Silom 1950, rješenje centra Zadra — sa Z. Silom 1960), te niz idejnih i detaljnih planova. Realizirao je nekoliko građevina (hala brodogradilišta u Rijeci 1946, stambene zgrade u Rijeci 1954), izveo mnoge adaptacije i interijere.

Ističe se njegov rad na spomeničkoj plastici; izveo je memorijalnu kosturnicu na Trsatu (1951–57), spomenik Vladimiru Gortanu u Bermu (sa Z. Silom, 1953), memorijalni park strijeljanih u Šibeniku (s K. Angelijem Radovanijem, 1962), spomenike u Ferdinandovcu (1962), Kamenskom Vučjaku (1963), u šumi Abez kraj Vrginmosta (1966), V. Nazoru u Crikvenici (1973), F. Mažuraniću u Novome Vinodolskome (1973), spomen-obilježja na Javornici (1979) i na Šamarici (1980). Objavio niz članaka, studija i kritika. Izlagao je crteže na više samostalnih i skupnih izložbi.

BIBL.: Vizije i ostvarenja, Zagreb 1979.

LIT.: E. Franković, Javnost spomenika, ŽU, 1966, 2. — D. Venturini, Memorijalni opus arhitekta Zdenka Kolacija, Arhitektura, 1975, 155. — T. Premrl, Vrijeme oživljeno prostorom, ČIP, 1982, 11. T. Pl.

KOLAN, selo *Jl* od Novalje na otoku Pagu. Prapov. predmeti s lok. Drago, Rankovac i Duška potječu iz liburnskih grobova starijega željeznog doba (brončana narukvica, fibule, ukrasni privjesci, aplike, predmeti od jantara). U ant. doba tu je, kao i u nedalekoj Caski (ant. *Cissa*), vjerojatno bio jedan praedium (ostaci vodovoda za ant. naselje *Cissa*). Na nadvratnoj jedne kuće nalazi se natpis s imenom župnika i datacija glag. pismenima. *SI* od mjesta su ruševine gotičke crkvice Sv. Vida iz XIV. st. a *Z* se nalazi crkva Sv. Jerolima, rustična građevina s poč. XVI. st. Na putu prema Novalji nalaze se ostaci crkvice Sv. Duha iz XIV. st. — U Kolanu je još uvijek u upotrebi živopisna nošnja.

LIT.: I. Petricoli, Spomenici srednjovjekovne arhitekture na otoku Pagu, SHP, 1952, 2, str. 110. — M. Suić, Pag, Zadar 1953. — Š. Batović, Nekoliko ilirskih antropomorfnih figura iz sjeverne Dalmacije, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1955, 2. — M. Suić, Antički grad na istočnom Jadranu, Zagreb 1976. M. Su. i E. Hi.

KOLAR, Boris, crtač (Zagreb, 14. IV. 1933). Studirao arhitekturu; bio je karikaturist i ilustrator. Od 1952. bavi se animiranim filmom. Kao crtač radio je s D. Vukotićem (*Nestašni robot*, *Abrakadabra*, *Veliki strah*, *Osvetnik*, *Koncert za mašinsku pušku*). Od 1960. samostalno realizira crtane filmove (*Dječak i lopta*, 1960; *Bumerang*, 1962; *Neman i vi*, 1964; *Vau Vau*, 1964; *Otkrovitelj*, 1967; *Stručnjaci*, 1968; *Dijalog*, 1968; *Utopia*, 1973). Odlikuju ga duhovitost i čistoća crteža, sklonost sažimanju grafičkih oblika, dinamična animacija. Nagrađen na festivalima u Puli, Beogradu, Karlovym Varyma, Annecyju, Edinburghu, Oberhausenu i Vicenzi. R.

KOLAR, Gabriela, slikarica i kiparica (Sisak, 31. I. 1924). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1951. Lik. pedagog u Rijeci. Autorica memorijalnih spomenika u Skradu, Baški na Krku, Rijeci, Sisku te nadgrobnih spomenika u Rijeci. Radi figurativnu skulpturu ekspresivnih karakteristika.

KOLAŽ → ANIMIRANI FILM